

Να ποιοι είναι οι Απόστολοι! [2ο Μέρος]

[/ Πεμπτούσία](#)

image not found or type unknown

«Βλέπετε ότι ο άνθρωπος δικαιώνεται (γίνεται δίκαιος) από τα (ενάρετα) έργα, και όχι από τη (θεωρητική) πίστη» μόνη της;

«Γι' αυτό, αφού περιμαζέψετε όλο σας το μυαλό» με σωφροσύνη, λέγει ο θεός Πέτρος, «στηρίξτε πλήρως τις ελπίδες σας στη θεία Χάρη, που προσφέρεται σε σας με την αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, ως παιδιά της υπακοής, χωρίς να συζηματίζεστε με τις πρότερον επιθυμίες σας, οι οποίες σας εξουσίαζαν, όταν βρισκόσασταν στην άγνοια, αλλά σύμφωνα με τον άγιο Θεό, που σας κάλεσε στο δρόμο του αγιασμού, να γίνεστε και σεις οι ίδιοι άγιοι σε κάθε συναναστροφή, διότι είναι γραμ-μένο: Να γίνεστε άγιοι, διότι εγώ (ο Πατέρας σας) είμαι άγιος. Και εάν ονομάζετε Πατέρα σας τον Θεό, ο Οποίος κρίνει αμερόληπτα όλους σύμφωνα με τις πράξεις του καθενός, με φόβο Θεού να συμπεριφερθείτε κατά το χρόνο της παροικίας σας στη γη, που δεν είναι η παντοτινή σας πατρίδα, γιατί γνωρίζετε ότι όχι με φθαρτά λύτρα, δηλαδή με αργυρά ή χρυσά νομίσματα, λυτρωθήκατε από τη μάταιη και αμαρτωλή ζωή και συναναστροφή σας, αλλά με το τίμιο αί-μα του Χριστού, το οποίο προσφέρθηκε θυσία ως αίμα αμώμου και καθαρού από κάθε ηθική κηλίδα αμνού».

Για τούτο, «αφού αποθέσετε κάθε κακία και κάθε δόλο και υποκρισίες και φθόνους και όλες τις καταλαλιές, ως νεογέννητα βρέφη να επιθυμήσετε πολύ το θρεπτικό ανόθευτο γάλα της θείας Χάριτος, για να μεγαλώσετε με αυτό, εάν βεβαίως γευθήκατε (και από την πείρα σας μάθατε) ότι ο Κύριος είναι πάντοτε ευεργετικός και αγαθός». Και αυτός ο οποίος, αφού έπαθε σωματικά (συσταυρούμενος με τον Χριστό), έχει παύσει να αμαρτάνει, έτσι ώστε να μην επιθυμεί πλέον να ζήσει τον υπόλοιπο χρόνο των ανθρώπων μέσα στην αμαρτία, αλλά σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Διότι είναι αρκετός ο χρόνος της ζωής σας, που έχει περάσει μέσα στις ακολασίες».

«Διότι, εάν ο Θεός δε λογάριασε τους αγγέλους που αμάρτησαν, αλλά, αφού τους έριξε στα τάρταρα, τους παρέδωσε να είναι φυλαγμένοι σε σειρές από βαθύ σκότος μέχρι να δικαστούν κατά την ημέρα της Κρίσεως, και εάν δεν λυπήθηκε τον παλαιό κόσμο (προ του κατακλυσμού) και εάν, αφού μετέβαλε σε στάχτη τις πόλεις των Σοδόμων και των Γομόρρων, τις καταδίκασε σε καταστροφή, αφού τις είχε βάλει ως φοβερό παράδειγμα σε εκείνους που έμελλαν να ασεβούν», τότε να είστε βέ-βαιοι ότι, «θα έλθει η ημέρα του Κυρίου κατά την οποία θα κρί-νει τον κόσμο. Και θα έλθει ξαφνικά, όπως ο κλέφτης μέσα στη νύκτα, κατά την οποία οι ουρανοί με θορυβώδη ήχο θα παρέλθουν, τα δε στοιχεία, αφού θα καούν, θα διαλυθούν και η γη και τα έργα που θα υπάρχουν σ' αυτήν, θα κατακαούν.

Αφού λοιπόν όλα αυτά με αυτόν τον τρόπο διαλύονται, σκεφθείτε πόσο ταπεινοί πρέπει να είστε σεις οι Χριστιανοί κατά τις αγίες συναναστροφές και τις ευσέβειές

σας, προσδοκώντας και επιταχύνοντας την παρουσία (τον ερχομό) της ημέρας του Θεού;».

«Παιδιά μου», λέγει ο Ιωάννης ο Θεολόγος, «τελευταία και κρίσιμη είναι η σημερινή εποχή, και καθώς ακούσατε από τη διδασκαλία των Αποστόλων ότι έρχεται ο αντίχριστος, και τώρα ακριβώς έχουν παρουσιαστεί πολλοί αντίχριστοι. Απ' αυτό μαθαίνουμε ότι είναι κρίσιμη η εποχή μας», «και σας αναγγέλλουμε, ότι ο Θεός είναι το φως, και ουδέν ίχνος σκότους υπάρχει εις Αυτόν. Εάν λοιπόν πούμε ότι έχουμε κοινωνία μαζί Του και ζούμε στο σκότος της αμαρτίας, ψευδόμεστε και δεν λέμε την αλήθεια. Εάν όμως περπατούμε μέσα στο φως. ζώντας σύμφωνα με τον ευαγγελικό λόγο, όπως ο ίδιος ο Θεός είναι στο φως, τότε έχουμε κοινωνία με-ταξύ μας, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού του μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία». «Και τώρα, παιδάκια μου, μένετε σταθερά ενωμένοι με Αυτόν, ώστε, όταν φανερωθεί, να έχουμε παρρησία (θάρος), και να μην αισθανθούμε ντροπή απ' Αυτόν, όταν Τον δούμε κατά τη (Δευτέρα) Παρουσία Του».

Και γι' αυτό λέγει ο Ιούδας ο Ιακώβου: «Τους αγγέλους, οι οποίοι δεν φύλαξαν το (υψηλό) αξιωμα τους, αλλά εγκατέλειψαν την κατοικία τους (στους ουρανούς), τους έχει κρατήσει δεμένους με αιώνια δεσμά κάτω από σκότος για να δικαστούν στην Κρίση της μεγάλης ημέρας (δηλαδή κατά τη Δευτέρα Παρουσία). Όπως τα Σόδομα και τα Γόμορρα, έτσι και οι πόλεις που βρίσκονταν γύρω απ' αυτά, οι οποίες με τον ίδιο με τα Σόδομα και τα Γόμορρα τρόπο, αφού παραδόθηκαν στην πορνεία και αφού παρασύρθηκαν σε παρά φύση ασέλγειες, βρίσκονται μπροστά μας ως παράδειγμα αμαρτωλών, που έχουν να δώσουν λόγο με την ποινή του αιωνίου πυρός».

«Ας μη βασιλεύει λοιπόν η αμαρτία», διδάσκει ο Παύλος, «στο θνητό σας σώμα, ώστε να υπακούετε σ' αυτήν παρασυρόμενοι από τις επιθυμίες του, ούτε να προσφέρετε τα μέλη σας ως όργανα της αδικίας, με αποτέλεσμα να σας νικά και να σας εξουσιάζει με αυτά η αμαρτία, αλλά να προσφέρετε τους εαυτούς σας στο Θεό, ως άνθρωποι οι οποίοι, αφού αναστηθήκατε με το βάπτισμα από τους νεκρούς, είστε ζωντανοί έχοντας μία νέα και αγία ζωή», και «όπως ακριβώς προσφέρατε τα μέλη σας να εί-ναι δούλα στην αμαρτία, και με την παράβαση του νόμου (να είναι δού-λα) στην ανομία, έτσι και τώρα να προσφέρετε τα μέλη σας (να είναι) δούλα στη δικαιοσύνη προς αγιασμό (σας)».

Γνωρίζετε, αγαπητοί μου αδελφοί, λύρα με δώδεκα χορδές, η οποία να παίζει με θεία έμπνευση και να ομοφωνεί ως προς το πόσο κακό (πράγμα) είναι η αμαρτία; Ας προσέχουμε λοιπόν, αδελφοί (μου), τους εαυτούς μας, για να σωθούμε. Ας προσέχου-με (σ' αυτές) τις προτροπές της Αγίας Γραφής και σ' αυτά εδώ τα σωτηριώδη διδάγματα των Αποστόλων, και ας μη δίδουμε δευτερεύουσα σημασία

στους λόγους του Α-γίου Πνεύματος. Διότι, γι' αυτόν τον λόγο δεν σας είπα και σήμερα (πράγματα) από τον εαυτό μου, αλλά όλα όσα σας είπα είναι αγιοπνευματικά και αποστολικά (λόγια), ώστε να είναι βέβαιη η πίστη (σας σ' αυτά).

Και τώρα μνημονεύω τον θείο Πέτρο, για να μου επι-σφραγίσει (επιβεβαιώσει) το λόγο και να προσευχηθεί θεόπνευστα για όλους σας, λέγοντας τα εξής: «Ο Θεός, που είναι η πηγή και ο χορηγός κάθε δωρεάς, ο Οποίος σας κάλεσε διά του Ιησού Χριστού στην αιώνια δόξα Του, Αυτός είθε να σας καταρτίσει, να σας στηρίξει, να σας ενδυναμώσει, να σας θεμελιώσει. Εις Αυτόν ανήκει η δόξα και η δύναμη εις τους αιώνες των αιώνων. Αμήν».

(Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου, Κατήχησις ΙΖ', Εις τους Αγίους και Πανευφήμους Αποστόλους και περί της αγίας και θεοπνεύστου αυτών διδαχής και περί του μη παρέργως ακούειν των σωτηριωδών τούτων διδαγμάτων. Συγγράμματα τ. Β. Έκδ. Ιεράς Βασιλικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγ. Νεοφύτου, σ.278-282.)

[Μετάφραση: Φρίξος Κλεάνθους, Φιλολόγος. Περιοδικό: Ορθόδοξη Μαρτυρία, αρ. 97, σ. 42-46].